

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 268/06-35

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. decembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho o sťažnosti V. Š., V., zastúpeného advokátom JUDr. I. H., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. PN - 5 C 116/99 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. PN - 5 C 116/99 (pôvodne vedenej Okresným súdom Piešťany do jeho zlúčenia s Okresným súdom Trnava 1. januára 2005) p o r u š e n é b o l o .

2. V. Š. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. júna 2006 doručené podanie V. Š., V. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. H., T., ktoré bolo označené ako „*Sťažnosť*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. PN - 5 C 116/99 (pôvodne vedenej Okresným súdom Piešťany do jeho zlúčenia s okresným súdom 1. januára 2005) proti odporcovi T., a. s., B. o vyplatenie výhry s príslušenstvom, ktoré na výzvu ústavného súdu doplnil podaním doručeným 31. júla 2006.

Sťažovateľ (v konaní vedenom okresným súdom navrhovateľ) sa žalobou podanou Okresnému súdu Piešťany 11. februára 1997 domáhal od stávkovej kancelárie T., a. s., B. zaplata sumy 49 000 Sk s príslušenstvom, ako výhier zo stávk na výsledok hokejových Majstrovstiev sveta 1994. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 5 C 28/97. Okresný súd Piešťany rozsudkom č. k. 5 C 28/97-98 z 24. júna 1997 zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 49 000 Sk s 3 %-ným úrokom z omeškania od 23. mája 1994 do zaplata a 7 980 Sk trovy konania. Proti rozsudku sa odvolal odporca.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní odporcu rozhodol rozsudkom č. k. 3 Co 21/98-118 zo 16. júna 1998 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania a proti rozsudku pripustil dovolanie. Proti rozsudku krajského súdu podal odporca 12. októbra 1998 dovolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom č. k. 4 Cdo 57/99 z 27. októbra 1999 zrušil rozsudok krajského súdu i Okresného súdu Piešťany a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vec bola Okresným súdom Piešťany ďalej vedená pod sp. zn. 5 C 116/99. Tento súd vyzval navrhovateľa, aby mu oznámil, či na

podanom návrhu trvá. Po oznámení navrhovateľa z 22. novembra 1999, že na podanom návrhu trvá, pokračoval Okresný súd Piešťany v konaní a rozsudkom č. k. 5 C 116/91-13 z 31. januára 2000 návrh navrhovateľa zamietol a zaviazal ho zaplatiť trovy konania odporcu vo výške 13 970 Sk.

Proti rozsudku sa navrhovateľ odvolal a zároveň požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie. Okresný súd Piešťany návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením č. k. 5 C 116/99-26 z 18. mája 2000 zamietol. Navrhovateľ 14. júna 2000 písomným podaním zbral späť svoje odvolanie v časti týkajúcej sa zaplata sumy 49 000 Sk.

Krajský súd uznesením č. k. 8 Co 325/00-34 z 13. februára 2001 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľ na opakované výzvy Okresného súdu Piešťany reagoval až 20. januára 2004, keď podal tomuto súdu vyjadrenie a domáhal sa náhrady škody v sume 120 000 Sk. Okresný súd uznesením č. k. 5 C 116/99-76 z 25. novembra 2005 pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 120 000 Sk. Uznesením č. k. PN - 11 C 116/99-81 (správne malo byť uvedené PN - 5 C 116/99-81, pozn.) z 25. mája 2006 vyzval okresný súd navrhovateľa na opravu a doplnenie podania. Okresný súd následne uznesením PN - 5 C 116/99-83 zo 6. septembra 2006 podanie navrhovateľa odmietol.

Sťažovateľ v období, v ktorom podľa neho v konaní vedenom Okresným súdom Piešťany dochádzalo k výrazným prietahom v konaní, požiadal 2. septembra 2002 prostredníctvom svojho právneho zástupcu o urýchlenie konania a nariadenie pojednávania vo veci. Sťažovateľ je toho názoru, že v konaní dochádza k neodôvodneným prietahom, ktoré ho nezmyselne predlžujú, čo má za následok porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa V. Š., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, bolo postupom Okresného súdu v Trnave porušené.

2. Okresnému súdu v Trnave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. 5 C 116/99-76 konal a rozhodol bez ďalších prietahov.

3. V. Š. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 50.000,- Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Trnava povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ústavný súd konštatuje nález podľa ktorého rozsudkom NS SR č. 4 Cdo 57/99 zo dňa 27. 10. 1999 bol porušený zákon č. 194/1990 a jeho novela Z. z. č. 68/1992.“

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), v časti prijal sťažnosť uznesením č. k. II. ÚS 268/06-15 z 24. augusta 2006 na ďalšie konanie a v časti ju odmietol.

Po prijatí časti sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 26. septembra 2006 právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrili, či vo veci trvajú na ústnom pojednávaní ústavného súdu a okresný súd aj na vyjadrenie k sťažnosti.

Sťažovateľ aj okresný súd oznámili, že na konaní ústneho pojednávania netrvajú.

Predsedníčka okresného súdu k sťažnosti uviedla:

„Navrhovateľ V. Š., bytom V. podal osobne dňa 11. 2. 1997 do podateľne Okresného súdu Piešťany prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. D. M., AK, Piešťany návrh proti odporcovi T. a. s. stávková kancelária, B., ktorým sa domáhal zaplatiť sumu 49.000,- Sk s príslušenstvom. Vec bola vedená pod spisovou značkou 5 C 28/97 a pridelená zákonnému sudcovi Mgr. J. G., ktorý vydal dňa 24. 6. 1997 rozsudok č. 5 C 28/97-98, ktorým zaviazal odporcu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi sumu 49.000,- Sk spolu s 3 % úrokom z omeškania od 23. 5. 1994 do zaplatenia a náhradu trov konania. Odporca podal proti tomuto rozsudku odvolanie a Krajský súd v Trnave rozsudkom č. 3 Co 21/98-118 zo dňa 16. 6. 1998 (čl. 118 spisu) napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a pripustil dovolanie.

Odporca podal proti uvedeným rozhodnutiam dovolanie (čl. 122). Najvyšší súd SR rozsudkom č. 4 Cdo 57/99-180 vydaný dňa 27. 10. 1999 uvedené rozsudky Krajského súdu v Trnave i Okresného súdu Piešťany zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dňa 2. 11. 1999 bolo toto rozhodnutie NS SR doručené Okresnému súdu Piešťany a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 116/99 a pridelená zákonnému sudcovi Mgr. J. G. Dňa 31. 1. 2000 bol vydaný rozsudok č. 5 C 116/99-13, ktorým súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania. Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku odvolanie (čl. 19). Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 13. 2. 2001 (čl. 34) rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Opatrením predsedníčky Okresného súdu Piešťany (čl. 38) bola vec dňa 28. 12. 2001 pridelená na vybavenie zákonnému sudcovi Mgr. F. B., ktorý dňa 14. 1. 2003 (čl. 41, 42) vyzval práv. zástupcu navrhovateľa Mgr. J. G. (predtým sudcu Okresného súdu Piešťany) na špecifikáciu, akú právnu povinnosť odporca porušil, aká škoda navrhovateľovi vznikla, aká bola príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Právny zástupca navrhovateľa dňa 28. 1. 2003 (čl. 43) súdu oznámil, že sa s navrhovateľom dohodol na ukončení právneho zastupovania. Zákonný sudca preto vyzval navrhovateľa na špecifikáciu (čl. 44) a to dňa 30. 1. 2003 a navrhovateľ dňa 21. 2. 2003 súdu oznámil, že nemôže oznámiť súdu požadované údaje s tým, že si nájde právneho zástupcu (čl. 46). Zákonný sudca opätovne urgoval navrhovateľa (čl. 53) a dňa 20. 1. 2004 podal navrhovateľ osobne do podateľne súdu svoju odpoveď na výzvu, v ktorej požiadal o zmenu návrhu a nárokoval si zaplatenie škody vo výške 120.000,- Sk. Dňa 1. 10. 2004 bola predsedníckym opatrením č. 6 na čl. 75 vec pridelená sudkyňi Mgr. I. Š. do návratu Mgr. F. B. z Krajského súdu v Trnave (kde bol na stáži) spolu s ďalšími vecami v počte 512, z toho 285 vecí reštančných. Dňa 25. 11. 2005 bola uznesením č. 5 C 116/99-76 pripustená zmena návrhu, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 1. 2006, keďže právny zástupca odporcu medzičasom zmenil sídlo a súd musel zisťovať jeho novú adresu. Dňa 29. 3. 2006 bola vec predložená sudkyňi od vyššej súdnej úradníčky a dňa 31. 3. 2006 dala sudkyňa pokyn VSÚ, aby vypracovala uznesenie, ktorým vyzve navrhovateľa na opravu a doplnenie návrhu (čl. 80). Dňa 25. 5. 2006 uznesením na čl. 81 vyzvala vyššia súdna úradníčka navrhovateľa na túto opravu, uznesenie mu bolo doručené dňa 1. 6. 2006. Navrhovateľ však v lehote nereagoval, preto súd uznesením na čl. 83 dňa 6. 9. 2006 podanie navrhovateľa odmietol podľa § 43 ods. 1, 2

O. s. p. Toto uznesenie bolo navrhovateľovi doručené dňa 25. 9. 2006, doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko plynie 15-dňová odvolacia lehota.

Ako je vidieť z chronológie úkonov vo veci sudcovia konali priebežne s ohľadom na ďalšie množstvo vybavovaných vecí, nepovažujem sťažnosť za dôvodnú. “

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (II. ÚS 61/98). K vytvoreniu „stavu právnej istoty“ dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou (II. ÚS 74/97, I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. PN - 5 C 116/99 je nárok na zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom. Z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci ústavný súd uzavrel, že vec nie je právne ani skutkovo zložitá a že tvorí štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov. Na právnu a faktickú zložitosť veci nepoukázala ani predsedníčka súdu.

2. Na doterajšej dĺžke konania okresného súdu má podiel aj samotný sťažovateľ, a to predovšetkým v období po roku 2000, keď proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 5 C 116/99-13 z 31. januára 2000 (ktorý vo veci rozhodol po jej vrátení najvyšším súdom po rozhodnutí o dovolaní) podal 20. apríla 2000 odvolanie, ktorého časť týkajúcu sa zaplatenia 49 000 Sk s prísl. vzal 14. júna 2000 späť. Prieťahy v konaní spôsobil v období od 14. januára 2003 do 20. januára 2004. Sťažovateľ vypovedal splnomocnenie svojmu právnenému zástupcovi a na výzvu Okresného súdu Piešťany z 30. januára 2003 odpovedal, že je v zlom zdravotnom stave, a preto požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie a zvolenie si nového právneho zástupcu. Sťažovateľ osobne 2. júla 2003, 27. augusta 2003 a 15. októbra 2003 nahliadol do spisu. Na opakované výzvy súdu na doplnenie podania reagoval oznamom, že sa k veci vyjadrí po zabezpečení si právneho zástupcu. Po opätovnej urgencii Okresného súdu Piešťany na podanie vyjadrenia, resp. oznámenia, či na podanom návrhu trvá, sťažovateľ podal tomuto súdu 20. januára 2004 vyjadrenie s dôkazmi, v ktorom (po siedmich rokoch od podania návrhu) uplatňuje bližšie nešpecifikovanú škodu 120 000 Sk.

3. Z hľadiska postupu súdu ústavný súd rozdelil konanie do dvoch etáp:

a) konanie vedené Okresným súdom Piešťany o pôvodnom návrhu na zaplatenie sumy 49 000 Sk pod sp. zn. 5 C 28/97 do rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní a vrátení veci okresnému súdu na nové konanie - obdobie od 11. februára 1997 do 9. novembra 1999,

b) konanie vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5 C 116/99 do 31. decembra 2004, ďalej vedené okresným súdom pod sp. zn. PN - 5 C 116/99.

Prvú etapu konania možno označiť za konanie, v ktorom Okresný súd Piešťany postupoval plynule a vo veci neboli zistené prieťahy. Návrh na začatie konania bol podaný 11. februára 1997, vo veci boli uskutočnené štyri pojednávania (11. marca 1997, 22. apríla 1997, 13. mája 1997 a 24. júna 1997). Na pojednávaní 24. júna 1997 Okresný súd Piešťany rozhodol rozsudkom č. k. 5 C 28/97-98, ktorým zaviazal odporcu T., a. s., B. zaplatiť navrhovateľovi 49 000 Sk s 3 %-ným úrokom z omeškania od 23. mája 1994 do zaplatenia a 7 980 Sk trovy konania. Proti rozsudku sa odvolal odporca. Krajský súd o odvolaní odporcu rozhodol rozsudkom č. k. 3 Co 21/98-118 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania

a proti rozsudku pripustil dovolanie. Proti rozsudku krajského súdu podal odporca 12. októbra 1998 dovolanie. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 4 Cdo 57/99 z 27. októbra 1999 zrušil rozsudok krajského súdu i Okresného súdu Piešťany a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V druhej etape konania ide o konanie vedené Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 5 C 116/99 do 31. 12. 2004, ďalej vedené okresným súdom pod sp. zn. PN - 5 C 116/99. Konanie v uvedenej etape je poznačené priet'ahmi v konaní, na ktorých sa podieľal ako Okresný súd Piešťany, tak aj okresný súd.

Po vrátení spisu najvyšším súdom a pri expedovaní rozhodnutia účastníkom konania 9. novembra 1999 okresný súd zisťoval, či navrhovateľ trvá na podanom návrhu. Po potvrdení tejto skutočnosti sa uskutočnilo pojednávanie 31. januára 2000, na ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 5 C 116/99-13, ktorým návrh navrhovateľa zamietol. Proti rozsudku sa navrhovateľ odvolal. Jeho žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov okresný súd zamietol. Navrhovateľ podaním zo 14. júna 2000 vzal späť časť odvolania proti rozsudku okresného súdu v časti týkajúcej sa zaplatenia 49 000 Sk. Spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 30. júna 2000. Krajský súd rozhodoval o odvolaní v celom rozsahu, uznesením č. k. 8 Co 325/00-34 z 13. februára 2001 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Opatrením predsedníčky okresného súdu z 28. decembra 2001 došlo k zmene zákonného sudcu, pričom v období od 12. apríla 2001 do 14. januára 2003, t. j. viac ako 20 mesiacov, nebol vo veci vykonaný žiadny úkon. V ďalšom období súd opakovane 30. januára 2003, 7. apríla 2003, 9. mája 2003, 4. augusta 2003 vyzýval navrhovateľa, aby v súlade so závermi krajského súdu špecifikoval, akú právnu povinnosť odporca porušil, aká škoda mu vznikla a aká bola príčinná súvislosť medzi nimi. Svoje vyjadrenie navrhovateľ zaslal okresnému súdu 20. januára 2004, pričom ho možno označiť za podstatnú zmenu návrhu, v ktorom uplatňuje bližšie nešpecifikovanú škodu 120 000 Sk. Priet'ahy v konaní v období od 1. decembra 2003 do 20. januára 2004, t. j. 12 mesiacov zapríčinil samotný sťažovateľ (pozri bod 2 odôvodnenia), okresný súd však voči nemu neuplatnil žiadne

sankcie.

Opatrením predsedníčky okresného súdu z 1. októbra 2004 došlo k ďalšej zmene zákonného sudcu. Uznesením č. k. 5 C 116/99-76 z 25. novembra 2004 okresný súd pripustil zmenu návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 120 000 Sk. V období od 25. novembra 2004 do 2. januára 2006, t. j. viac ako 13 mesiacov, okresný súd nevykonával vo veci žiadny úkon. Po tomto dátume okresný súd zabezpečil náhradné doručenie uznesenia právnenému zástupcovi odporcu. Uznesením č. k. PN - 5 C 116/99-81 z 25. mája 2006 vyzval okresný súd navrhovateľa na doplnenie návrhu (na uznesení bolo nesprávne uvedené číslo PN - 11 C 116/99-81, pozn.). Na výzvu okresného súdu reagoval navrhovateľ 15. júna 2006 k súdom nesprávne uvedenej spisovej značke, v dôsledku čoho jeho list nebol založený v správnom spise (stalo sa tak až 5. októbra 2006). Uznesením č. k. PN - 5 C 116/99-83 zo 6. septembra 2006 okresný súd podanie navrhovateľa odmietol.

Konanie vo veci trvalo celkovo takmer 10 rokov, z čoho obdobia od 12. apríla 2001 do 14. januára 2003 a od 1. decembra 2003 do 25. novembra 2004, t. j. viac ako dva a pol roka boli časom úplnej nečinnosti súdu. Vzhľadom na zistené prieťahy v konaní a berúc do úvahy aj celkovú dĺžku konania okresného súdu dospel ústavný súd k rozhodnutiu, že v konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva alebo slobody došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo alebo slobodu porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd vo veci rozhodol 6. septembra 2006, ústavný súd nevyslovil príkaz, aby okresný súd vo veci konal.

Pretože ústavný súd rozhodol o tom, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50 000 Sk. Ústavný súd vzhľadom na podiel sťažovateľa na celkovej dĺžke konania, ako aj so zreteľom na skutočnosť, že okresný súd vo veci rozhodol, priznal sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa. Vzhľadom na významný podiel sťažovateľa, ako aj na to, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti ani jej doplnení nepožadoval úhradu trov právneho zastúpenia, ústavný súd mu tieto nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2006